

Predragi! Neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

Započinje nova liturgijska godina u kojoj očekujemo mnoge milosti Božje i još više milosti koja nam je prošlih mjeseci darovana, kao i uvijek! Stota godišnjica rođenja don Álvara i njegova beatifikacija bitno su označili ovu godinu 2014. koja će se uskoro završiti. Uvećajmo svaki dan svoje želje da budemo vrlo vjerni putu za postizanje sreće, a također i želju za svakodnevnim obraćenjem kako bismo se poistovjetili s Isusom Kristom. Dobro je vrijeme da često i u dubokom uvjerenju ponavljamo ove riječi: *Hvala, oprosti, pomogni mi više*. Pojačajmo slijedećih tjedana djela zahvale dok se ujedno uz više pouzdanja utječemo božanskom milosrđu moleći za oprostjenje naših grijeha i za sve ljude. Ne zapustimo da i dalje molimo za pomoć s Neba za Crkvu i za ovaj *djelić* Crkve koji je Djelo, za svakoga od nas i za cijeli svijet.

U prvim tjednima Došašća Crkva nas poziva da razmatramo Kristov dolazak na kraju vremena. Sveti Pavao u kratkom ispitu nabraja zadnje istine koje će se dogoditi sa slavnim dolaskom Našega Gospodina. *Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi biti oživljeni. Ali svatko u svom redu: prvina Krist, a zatim koji su Kristovi, o njegovu Dolasku; potom - svršetak, kad preda kraljevstvo Bogu i Ocu, pošto obeskrjepi svako Vrhovništvo, svaku Vlast i Silu. Doista, on treba da kraljuje dok ne podloži sve neprijatelje pod noge svoje. Kao posljednji neprijatelj bit će obeskrjepljena Smrt jer sve podloži nogama njegovim. A kad veli: Sve je podloženo, jasno - sve osim Onoga koji mu je sve podložio. I kad mu sve bude podloženo, tada će se i on sam, Sin, podložiti Onomu koji je njemu sve podložio da Bog bude sve u svemu¹.*

Razmatranje te istine naše vjere ispunit će nas nadom, jakošću i utjehom, upravo kada osjetimo granice svojeg mogućeg ljudskog djelovanja, od bolesti i same smrti do protivština na zemaljskom putu ili naših osobnih slabosti kao i onih svih ljudi. Neće nedostajati prividnih pobjeda zla na zemlji – samo prividnih! – koje nas ne mogu obeshrabriti ako se čvrsto povežemo s teološkom nadom. Bog, koji je pravedan i milosrdan, neće zaboraviti na svoju djecu, iako su još daleko nagrade i kazne.

Prije nekoliko tjedana u božanskoj Službi su svećenici čitali riječi svetoga Augustina. O toj istini naše vjere on piše: „Zar neće doći kasnije Gospodin kada svi narodi na zemlji budu plakali? Najprije je došao u osobi svojih propovjednika i ispuno cijelu zemlju. Ne opirimo se njegovom prvom dolasku i ne bojmo se drugoga“². Savjet svetoga biskupa iz Hipona uvijek je aktualan. On kaže da se kršćani moraju „poslužiti ovim svijetom, a ne služiti svijetu. Što to znači? Da oni koji imaju moraju živjeti kao da nemaju, prema riječima Apostola (...). Onaj koji je slobodan od briga sigurno očekuje dolazak svoga Gospodina. Ustvari, Kakvu ljubav prema Kristu ima onaj koji se boji njegova dolaska? Zar se ne sramimo, braćo? Ljubimo Ga, a ipak, bojimo se njegova dolaska.

„Ljubimo li Ga zaista? Nije li tako da ipak ljubimo svoje grijeha? Zamrzimo grijeh i ljubimo onoga koji će doći da kazni grijeh. On će doći, htjeli mi to ili ne; činjenica što ne dolazi sada ne znači da neće doći kasnije. Doći će i ne znamo kada; ali, ako nas nađe spremne, neće nam ništa štetiti to neznanje“³.

Dolazak Kristov ne može prouzročiti strah ili brigu ljudima vjere. Nasuprot, treba značiti poticaj za ostvarenjem dobrih djela, obično bez upadljivosti. Dovoljno je biti i ponašati se kao

¹ 1 Kor 15, 22-28.

² Sveti Augustin, Pripovijedanje o Psalmima, 95, 14-15.

³ Isto.

kršćanin, u svako vrijeme, kako bismo s Njim surađivali na širenju njegova kraljevstva, koje sada raste na neupadljiv način, sve dok se ne pokaže u svojoj punini na kraju vremena. Na to nas je često podsjećao sveti Josemaría. ***Pred nama leži golem zadatak. Ostati pasivan ne bi bilo ispravno, jer Gospodin izričito izjavljuje: Trgujte time dok se ja ne vratim (Lk 19, 13). Čekajući na Gospodinov povratak, na to da On dođe i zaposjedne svoje Kraljevstvo, ne možemo skrstiti ruke. Širenje kraljevstva Božjega nije isključivo službeni nalog onih pripadnika Crkve koji reprezentiraju Krista, zato jer su oni od Njega primili posvećenu moć. Vos autem estis corpus Christi (1 Kor 12, 27) – I vi ste Tijelo Kristovo, kazuje nam Apostol uz konkretan nalog da trgovamo do kraja***⁴.

Možda mislimo kako ne posjedujemo dovoljno *talenata*, male vrijednosti, ili da je zadatak koji ostvarujemo monoton, s malo utjecaja na događaje u dušama i u svijetu; o tom razmišljanju je govorio naš Otaca kada je bio zaštićen u jednom diplomatskom predstavništvu za vrijeme vjerskog progona u Španjolskoj. Lišen mogućnosti da slobodno vrši svećeničku službu, moglo bi se reći da je bila reducirana na skoro apsolutnu izvanjsku neaktivnost u društvu male grupe vjernika Djela ovako je to opisao: ***Moj život sada je toliko monoton! Kako ću postignuti da nastane plod od Božjih darova u ovom prinudnom odmoru i u ovom mraku u kojem se nalazim? Ne zaboravi da možeš biti kao vulkan prekriven snijegom koji je kontrast između vanjskog leda i vatre koja proždire tvoju utrobu. Izvana će te sigurno prekriti led monotonije i tame; izvana izgledaš kao privezan. Ali, iznutra neće prestati izgarati vatra, niti ćeš se umoriti da izostanak vanjske aktivnosti nadoknadiš vrlo intenzivnom unutarnjom aktivnošću. Misleći na mene i na svu našu braću kako će plodna postati naša neaktivnost! Od našega posla prividno slabog nakon stoljeća nastat će divna građevina***⁵.

Na to nas je podsjetio i Papa Franjo pred nekoliko dana: ***Štoviše, upravo živeći s ljubavlju i pružajući vlastito kršćansko svjedočanstvo u svakodnevnim poslovima pozvani smo postati sveti (...). U tvome domu, na ulici, na radnome mjestu, u Crkvi, u tom trenutku i u tom životnom stanju otvoren je put prema svetosti. Nemojte se obeshrabriti ići tim putem. Upravo je Bog taj koji nam daje milost za to. Gospodin samo jedno traži: da smo u zajedništvu s njim i u službi braći***⁶.

Kćeri i sinovi moji, napravimo i mi osobne zaključke iz te stvarnosti. Iz bolničkog kreveta, u domaćinstvu vlastite kuće, u radu koji nam je težak, u tišini laboratorija ili na polju, na svakom mjestu, duhom Opusa Dei, ako sve to sjedinimo s Našim Gospodinom, surađujemo aktivno s Njim na širenju njegova kraljevstva na zemlji i pripremamo slavni dolazak koji će nas ispuniti srećom.

Zadnjih mjeseci često sam vas podsjećao da u Nebu već imamo veliko mnoštvo blaženih Djela koji se nalaze u slavi. Sa svima smo usko povezani po Općinstvu svetih. Oni jačaju našu slabost, prenose naše molbe i na mnoge načine nam pomažu. Papa Benedikt XVI. je rekao nešto u čemu nas poučava otkrivenje: „O konačnom dolasku Kristovu (...) rečeno je da neće doći On sam, već skupa sa svim svecima“⁷.

Kakva radost dok mislimo da će među tim mnoštvom svetaca koji prate Krista u Nebu i koji će doći s Njim u slavnoj pratnji biti toliko onih koje smo poznavali na zemlji! Po Božjem milosrđu tu će biti i svatko od nas ako smo vjerni svojem pozivu. Benedikt XVI. nastavlja: „Tako svaki svetac koji ulazi u povijest sačinjava već mali dio povratka Kristova i njegovog

⁴ Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 121.

⁵ Sveti Josemaría, bilješke iz razmatranja, 6.7.1937.

⁶ Papa Franjo, Govor na općoj audijenciji, 19.11.2014.

⁷ Benedikt XVI., Govor, 21.12.2007.

ponovnog ulaza u vrijeme, pokazuje nam sliku novog načina i daje nam sigurnost njegove prisutnosti. Isus Krist ne pripada prošlosti i nije određen za neku daleku budućnost za čiji dolazak nemamo niti odvažnosti da molimo. On će doći u velikoj pratnji svetaca. Skupa sa svojim svecima uvijek je na putu prema nama do današnjeg dana⁸.

Došašće nas priprema također i da duhovno primimo Isusa Krista na Božić kada se sjećamo njegovog rođenja po tijelu. Na to nas poziva liturgija posebno od 17. prosinca. Uvijek je vrijeme da se susretnemo s Isusom koji često dolazi u našu dušu, prije svega u svakodnevnoj Pričesti i duhovno u tolikim ostalim trenucima. Taj susret ostvaruje se posebno u duhovnom ozračju Došašća koje raste približavanjem Božića.

Papa Franjo nas poziva da razmišljamo o Isusovu rođenju, **tom blagdanu povjerenja i nade, koji nadilazi nesigurnosti i pesimizam. A razlog naše nade je ovaj: Bog je s nama i Bog se još uvijek pouzdaje u nas! Upamtite dobro: Bog je s nama i Bog se još uvijek pouzdaje u nas. Kako je velikodušan Bog Otac! On dolazi boraviti s ljudima, izabire zemlju kao svoje boravište da bude zajedno s čovjekom i da ga ovaj može susresti ondje gdje provodi svoje dane u radosti i žalosti. Zato zemlja nije samo "dolina suza", već je mjesto gdje je sâm Bog postavio svoj šator, mjesto susreta Boga sa čovjekom, solidarnosti Boga s ljudima**⁹.

Ovo liturgijsko vrijeme koje smo započeli u pripremi za Božić približava nas otajstvu utjelovljenja Sina Božjega, *dobrohotnom naumu*¹⁰ kojim nas Bog Otac želi privući k Sebi u svojem Sinu, po Duhu Svetom, kako bismo došli do potpunog zajedništva u radosti i miru s Njim. Odbacimo pesimizam ako neki put dođe dok promatramo kako zlo ponekad kao da trijumfira nad dobrim, unutar nas samih kao i u društvu. „Došašće nas još jednom poziva, usred brojnih teškoća, da obnovimo sigurnost da je Bog prisutan: on je ušao u svijet, postao čovjekom kao i mi, da ispuni svoj naum ljubavi. A Bog traži da i mi postanemo znak njegova djelovanja u svijetu. Po našoj vjeri, našoj nadi, našoj ljubavi, on želi učiniti da njegovo svjetlo ponovno zasja u noći“¹¹.

Slavnim Kristovim dolaskom završit će sve nepravde i grijesi, ali mislimo ozbiljno da nas već sada Gospodin zove da Mu pomognemo prenijeti drugim dušama plodove otkupljenja. Milijuni ljudi, bez da to znaju, očekuju pojavu Sina Božjega¹²: tebe i mene i mnogih ljudi dobre volje. Svojim djelima i riječima moramo im pokazati da se svijet u kojem živimo, sa svim problemima i protivštinama, ne svodi na negostoljubljivo mjesto u koje smo gurnuti nekom neosobnom i slijepom sudbinom, već je to mjesto radosnog susreta s Bogom, svakog milosrđa koje je poslao njegov Sin na svijet i koji pomaže Crkvi pomoću uvijek aktualne prisutnosti Duha Svetoga.

U danima koji se približavaju ljudi svih naroda žele mir i sreću. Prihvatimo još jednom pjesmu koja se čula na prvom Božiću: *Slava Bogu na visini i mir ljudima na zemlji dobre volje*¹³. Tada su pjevali anđeli, a sada mi, kršćani, pjevamo dobrim primjerom i svojim riječima o milosrđu i oproštenju i svojim postojanim apostolatom.

Molimo Boga neka snagom ljubavi bude savladano nasilje na svim područjima života. Neka želje dobrote i ljubavi koje ljudi izmjenjuju ovih dana zaista uđu u sve okoline

⁸ *Isto*.

⁹ Papa Franjo, Govor na općoj audijenciji, 18.12.2013.

¹⁰ *Ef* 1, 9.

¹¹ Benedikt XVI., Govor na općoj audijenciji, 5.12.2012.

¹² *Usp. Rim* 8, 19.

¹³ *Usp. Lk* 2, 14.

svakodnevnoga života. To je molitva koju upućujemo Nebu utječući se posredstvu Presvete Djevice Marije i zagovoru svetoga Josipa, svetoga Josemaríje i svih svetaca. Njih i svih vas molim da se sjedinite s mojom neprekidnom molitvom za Crkvu i Papu, za Djelo i za svakoga od njegovih vjernika i suradnika i za cijeli svijet.

Želim da sudjelujete na mojoj radosti: slavio sam svečanu Misu u katedrali u Moskvi u čast blaženog Álvara del Portilla. To je drugo očitovanje zahvalnosti Presvetom Trojstvu koje se sjedinilo s mnogim zahvalnim Misama koje su se slavile na svih pet kontinenata.

Želim završiti dok vas potičem da uživate u liturgijskim riječima *Christus natus est nobis*: Krist je rođen za nas. Koliko nas ljubi Bog koji želi da živimo uvijek uz Njega! Molite Svetu obitelj za moje nakane.

Svom ljubavlju vas blagoslivlja

vaš Otac
+ Javier

Rim, 1. prosinca 2014.

Copyright © 2014. *Prælatūra Sanctæ Crucis et Operis Dei* (Ovaj materijal ne smije se reproducirati, u cijelosti ili djelomično, bez izričitog odobrenja nositelja autorskih prava).